

Mooi vooruitzicht: Stadsmuseum Woerden krijgt het palet van Leo Gestel in bezit (pagina 8).

STEDELIJKE TRANSFORMATIE ODE AAN 'HET LINT'

Zondagmorgen op de fiets voor een ontdekkingsstocht door het Groene Hart. De bestemming is 'Het Lint' in het Máxima-park. Om de route wat uitdagend te maken fietsen we vanaf Breeveld over de Hollandse Kade langs het kasteel van Haarzuilens, dwars door Vleuten via de Hof ter Weijdegeweg en zo op Het Lint van het Máximapark uit te komen.

Wat is er zo uitdagend aan 'Het Lint'?

In het Stads museum is nu een tentoonstelling over de transformatie van het *Defensie-eiland: van werkplaats tot woonwijk*. De Vroedschap anno 2018 en de Vrienden van het stadsmuseum werd gevraagd een bijdrage te leveren aan deze tentoonstelling. We kozen voor een lezing en dan bij voorkeur door iemand van naam en faam en zo viel de keuze op landschapsarchitect Adriaan Geuze van bureau West 8 uit Rotterdam. Des te meer omdat hij ook een relatie heeft met Woerden en in het bijzonder met de ontwikkeling van de wijk 'Waterrijk'. Op 11 mei jl. was de lezing van Adriaan Geuze en hij koos voor de stedelijke transformatie van Strijp S in Eindhoven. Frans Lander doet in deze Zomerberichten prachtig verslag van deze inspirerende bijeenkomst.

En dan nu Het Lint. Eveneens ontsproten uit het brein van Adriaan Geuze, dicht bij huis wandelend en of op de fiets te beleven. Het Lint maakt onderdeel uit van het Maximapark wat vervolgens weer deel uitmaakt van de nieuwbouwoort Leidsche Rijn in de stad Utrecht.

Het Máximapark is een stadspark en vormt het groene hart van de stadsuitbreiding Leidsche Rijn waarvan Riek Bakker de stedenbouwkundige is geweest en Adriaan Geuze de geestelijke vader van het Máximapark.

Het totale park is ±300 hectare groot, delen zijn ingericht met openbare functies zoals sportvelden, moestuinen en bestaande natuur. Binnen Het Lint werd een echt stadspark ingericht van zo'n 45 hectare en wordt het Binnenhof genoemd. 'Het Lint' is totaal 8 km lang en 6 m breed, prachtig om te wandelen te fietsen te sporten of anderszins te flaneren. Er is beleving van een wisselend landschap en veel uitdagende soms verborgen historie en kunst.

In de Volkskrant publiceerde Mirjam Bosgraaf op 19 juni jl. een prachtig 'ommetje' door het Máximapark. De route start bij het Castellum Hoge Woerd, een prachtig archeologisch museum met allerhande historische objecten met als topstuk het gevonden Romeinse schip.

De Jeremiebrug uit 1912 lag oorspronkelijk over de Kruisvaart net buiten de binnenstad van Utrecht. Bron: maximapark.nl

De Parkpergola, een doorzichtige rand van ca 1 km. lang en 6 m. hoog.

Vervolgens De Jeremiebrug met een heel eigen verhaal over hergebruik met verderop een beetje verborgen de verrassende Vlinderhof. Dit is een particulier vrijwilligersinitiatief van een tuin naar ontwerp van de inmiddels wereldberoemde tuinarchitect Piet Oudolf. Deze tuin als een impressionistisch schilderij, was zijn eerste openbare tuin.

Op oogafstand nemen we de 900 meter lange parkpergola waar, deze pergola is een dominant landschapselement begroeid met hop, hederen en kamperfolie. Geuze is in 2015 voor dit ontwerp beloond met de prestigieuze Rietveld publieksprijs.

In de binnenhof ligt ook de Lelievijver met zijn markante Margriettenbrug. Hier werd een deel van de Oude Rijn uitgegraven, een stokpaardje van Geuze: 'Maak gebruik van wat er al is, doe niet moeilijk', het heet nu de Viking Rijn.

En plotseling is er kunst op de weg, een barricade van autowrakken daar neergelegd door de Spaanse kunstenaar Fernando Sanchez Castillo. Het is een monument voor de democratie en voor iedereen die de straat opgaat om tegen tirannen te demonstreren, zeer actueel dus.

Verderop is daar nog de Wood Chapel van William Speakman een prachtig verhaal van oerbos in relatie tot het prille Máximapark.

Onderweg kan er opgestoken worden in het parkrestaurant Anafora een gebouw naar ontwerp van een kiosk van architect Pierre Cuypers. De brug bij Anafora brengt je bij de Japanse tuin, een serene plek om samen te komen en de natuur te beleven.

Nadat we eerst nog een beeld van Rob Voerman tegenkomen van een soort uitgebrande kerk, voert Het Lint ook langs de Haarrijnse plas. Helemaal bij de steiger waar je heerlijk kunt zwemmen is ook een plek ingericht voor de rudimenten uit de verbouwing van de Domtoren.

Barricade door Fernando Sánchez. Bron: kunst in openbare ruimte Utrecht.

De Parkpergola is opgebouwd uit betonnen honingraatelementen.

Kortom, wij zijn getuigen van een transformatie die zijn weerga niet kent. December 1997 ging de eerste paal van Leidsche Rijn de grond in. Nu, anno 2025 heeft dit stadsdeel van Utrecht, inclusief De Meern, Vleuten en Haarzuilens meer dan 90.000 inwoners.

Het Máximapark is een grote groene buffer tussen de stad Utrecht en deze dorpen en onderdeel van de totale transformatie. Adriaan Geuze heeft met de ontwikkeling van het park een geslaagde dimensie aan het geheel toegevoegd en daarbij speelt Het Lint een alles verbindende rol. Uitdagend om dit ommetje over Het Lint zo vlakbij Woerden een keer te beleven.

Waterrijk Woerden

In Woerden kunnen we trots zijn op de ontwikkeling van de wijk Waterrijk, waar Geuze eveneens de hand in heeft gehad. Hij lardeerde de wijk met historische kenmerken waaronder ook de waterlopen met eilanden en bruggen. Een belangrijke bijdrage aan het woongenot. De toekomst zal uitwijzen dat deze wijk zeer bijzonder is en zo mogelijk eveneens in aanmerking komt voor een inspirerende tentoonstelling in ons mooie Stads museum. We blijven vooruitkijken.

Jaap Breunesse

Boven: De Wood Chapel van kunstenaar William Speakman met beschilderingen van Gijs Frieling (onder).

Herfst in het Máximapark. Bron foto's: bron: Bron: maximapark.nl

Museum Hoge Woerd. Kroonjuweel van het museum is het schip De Meern 1 de meest complete vondst van een Romeins binnenvaartschip in Noordwest-Europa. Bron: museumhogewoerd.nl; deuniearchitecten.nl

Het Anafora-parkrestaurant. Anafora betekent in het koptisch Dank offer en vrij vertaald *Samen iets vieren*. Het gebouw uit 2011, heeft een geschulpte dakrand, de daken hebben een zinken ajourachtige versiering en op de hoeken staan zinken uilen. Ontwerp: West 8. Het ontwerp voor een bierhal van architect Pierre Cuypers was daarbij hun inspiratiebron. Bron: Wikipedia.

Waterrijk Woerden. Bron foto: West 8

ZONDAGMIDDAG 11 MEI 2025

STEDELIJKE TRANSFORMATIE

Het is ondoenlijk de levendige voordracht in sneltreinvaart aan de hand van een presentatie met vele tekeningen en foto's in een verslag te vangen. Ik heb gepoogd de essentie te vangen. Na een welkom door Dick Launspach, voorzitter van de Vrienden van het Stadsmuseum, vertelt directeur van het Stadsmuseum Arja van Veldhuizen over de huidige tentoonstelling *Het Defensie-eiland, Van werkplaats naar woonwijk*. Daarmee slaat het museum een nieuwe koers in: namelijk de geschiedenis van een stadswijk.

Frans Lander, secretaris van de Vrienden van het Stadsmuseum, geeft daarna een korte presentatie van het Defensie-eiland, waarin de geschiedenis van het Kasteel, de komst van het Magazijn van het leger, het culturele intermezzo en tenslotte de huidige bebouwing aan de orde komen. Bij de nieuwbouw is rekening gehouden met het karakter van de lange horizontale lijnen van de loodsen van het Magazijn en sommige delen daarvan ook zijn opgenomen in de nieuwbouw. Dit heeft geresulteerd in een mooie diverse wijk met goede verbindingen met de binnenstad en het station.

Daarna brengen Super Sax en de Slagwerkgroep van het Kunstencentrum het Klooster de *Stoomfluitserenade* ten gehore o.l.v. dirigent Caspar Dirks. Deze serenade is in opdracht van het Stadsmuseum gecomponeerd door Harm van Sleen en gebaseerd op de stoomfluit gebruikt door het Magazijn om de schafttijd aan te geven. Een vrolijke serenade met allerlei herkenbare elementen.

De door de Vroedschap Woerden anno 2018 en de Vrienden van het Stadsmuseum georganiseerde publieksbijeenkomst Stedelijke Transformatie is bezocht een 60-tal geïnteresseerden en werd afgesloten met een gezellig samenzijn met drank en hapjes op het zonnige terras van het Kasteel.

Deze bijzondere publieksbijeenkomst 'Stedelijke Transformatie', die door alle inwoners van Woerden kon worden bijgewoond, is op verzoek van het Stadsmuseum Woerden georganiseerd door de Vroedschap Woerden anno 2018 en de Vrienden van het Stadsmuseum en werd mede gesponsord door het Cultuur Platform Woerden.

Voorafgaand aan de lezing van Adriaan Geuze brachten Super Sax en de Slagwerkgroep van het Kunstencentrum o.l.v. dirigent Caspar Dirks de *Stoomfluitserenade* ten gehore. Deze foto werd gemaakt bij de opening van de tentoonstelling in het Stadsmuseum.

"Je hoeft niets te bedenken". Adriaan Geuze in de Ridderzaal.

JE HEBT GEEN ARCHITECT NODIG, GEEN PLAN BEGIN MET WAT JE HEBT

DOOR FRANS LANDER

Dat zegt een gelauwerde top architect met verschillende bureaus in het buitenland. "Je hoeft niets te bedenken, alles is er al. Begin met wat je hebt. We breken niets af; heb respect voor de geschiedenis, laat de geschiedenis praten, transformeer. Je bent met elkaar de stad."

Hier denkt een hoogleraar buiten de begane paden, denkt onorthodox buiten de conventionele lijnen van stadsontwikkelaars, die achter hun bureau hele ziellose slaapsteden verzinnen. Aan het woord is prof. Adriaan Geuze, hoogleraar landschapsarchitectuur aan de TU Delft en oprichter van West 8 in Rotterdam met vestigingen in Noord Amerika en Brussel. Hij is lid van Academie van de Kunsten van de KNAW, kreeg in 1990 de Prix de Rome en heeft tientallen grote internationale ontwerpen op zijn naam staan.

Het voorbeeld: Eindhoven Strijp S

Deze indrukwekkende architect is op 11 mei 2025, op uitnodiging van de Vroedschap Woerden anno 2018 en De Vrienden van het Stadsmuseum Woerden te gast in het Kasteel van Woerden, waar hij ons een levendig verhaal vertelt over de stedelijke transformatie van de oude Philipswijk in Eindhoven.

Het iconische Philips klokgebouw.

Een heel verrassend ongewoon verhaal over hoe het enorme industriegebied van Philips transformeert in een levendige wijk, voor mensen van allerlei slag, met winkels, vervoer, cultuur en veel natuur.

Een werkelijk holistische historisch verantwoorde benadering van een stedelijke transformatie, met respect voor de bestaande gebouwen, waaruit een werkelijk engagement spreekt, maar ook met de bredere verfrissende blik van een landschapsarchitect.

De geschiedenis omarmd en gekoesterd

Het gaat hier om een langgerekt gebied van 6 km lang, een indrukwekkende zichtlijn vanaf de voormalige villa van Anton Philips naar de lichttoren van de voormalige Philips-fabriek. Die lange horizontale lijn, bekend in sommige stedelijke gebieden zoals de Lange Voorhout en in het bijzonder het Grand Canal van Versailles door de tuinarchitect Le Nôtre doorgetrokken in het bijna oneindige door de aanleg van een groot aantal Italiaanse populieren, zijn voor Adriaan Geuze inspiratiebronnen. Hij respecteert de bestaande lijn als grondslag voor de transformatie van de wijk. Een lange rij van (1000) wigvormige platanen, afkomstig van boomkwekerijen in Sint Oedenrode en geplant door schoolkinderen 5 km doorlopend tot aan Oirschot, zijn daar het bewijs van evenals het weer openleggen van een beek (de Dommel). Oude gebouwen, zoals de Steentjeskerk, worden zoveel mogelijk gespaard en soms enigszins getransformeerd, door delen weg te halen. Hier wordt de geschiedenis niet uitgeblust maar in alle opzichten omarmd en gekoesterd.

De levendige stad

De spreker heeft een grondige hekel aan buitenwijken, waarin de middenklasse de binnenstad ontvlucht en zich distantieert van de samenleving. Hij streeft naar een multifunctionele stad, een levendige stad met veel groen, ook op daken, en met een internationale school en met onder meer met cafés waar mensen met een handicap mogen bedienen. Welnu dat lukt in Eindhoven.

Grote vriendelijke Gerard

Beeldbepalend is ook een levensgrote buste van Gerard Philips, van 8 meter hoog van staal, waar je door zijn stropdas kunt lopen. Een enorme voormalige glasfabriek wordt getransformeerd met ruimte voor allerlei kleinere bedrijven (1500) met een restaurant in het voormalige ketelhuis. De wijk is nog niet afgerond, maar nu al komt heel Europa kijken.

De platanen allée.

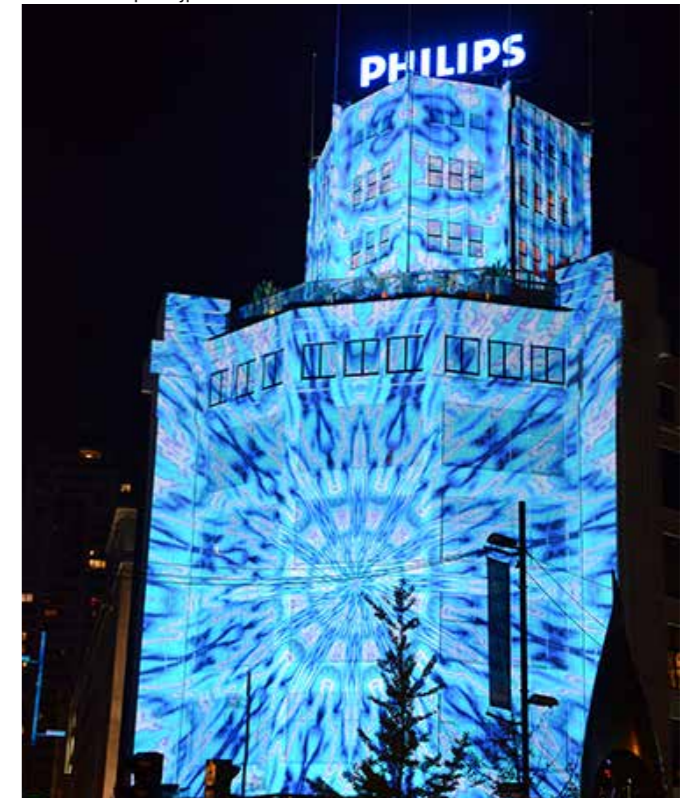
Adriaan Geuze. Foto: German Villafane.

Het beeld van Gerard Philips door Andreas Hetfeld.

Festival op Strijp-S.
Lichtkunst op Strijp-S.

IN DE VERFFABRIEK VAN GERTI BIENBROODSPOT

Kunsthistoricus Karin van der Beek zag in Gerti's atelier de erfenis van haar oom Leo Gestel verstoffen. "Zulk prachtig werk, daar kunnen we zoveel mensen een plezier mee doen."

Frans Lander vertelde hoe boeiend beeldend kunstenaar Gerti Bierenbroodspot op de verkooptentoonstelling sprak over haar jeugdherinneringen in Blaricum. Over hoe zij daar als kind werd geïnspireerd wanneer zij logeerde bij haar tante An Overtoom, die getrouwd was met Leo Gestel en nu nog alleen woonde in het woonhuis met atelier. Oom Leo was al overleden toen Gerti daar kwam, maar zijn geest waarde nog rond in het atelier vol met schildersmaterialen, parafernalia en onverkochte werken en het rook er naar terpentijn.

Als daarna kunsthistoricus Karin van der Beek het woord krijgt, wordt mijn interesse in Bierenbroodspot nog meer gewekt. Karin vertelt over haar ontmoetingen met Gerti, jaren geleden, toen zij nog bij Morren Galleries werkte in het Spiegelkwartier in Amsterdam. Nu organiseert ze exposities en lezingen voor kunstenaars en werkt ze aan hun pr. "Gerti heeft een prachtig pand in hartje Amsterdam. Een oude metaalfabriek. Het voorste deel is galerie. Loop je verder, dan kom je in het atelier. Daarin staat overal van alles. Je ontdekt waar en hoe ze werkt. Het geeft enigszins een inkijkje in haar creatieve geest."

Karin reageert positief op mijn vraag of ik het atelier eens mag bezoeken. "Gerti is er niet, ze verblijft nu in Toscane – daar heeft ze óók een huis met atelier (tikje jaloersmakend...) – maar ik heb de sleutel."

Schuin tegenover het atelier is een speeltuin tussen de huizen. De muren van vier/vijf woonlagen hoog aan beide zijden van die tuin heeft Gerti beschilderd. "Balancerend op een steiger als een circusartiest," zegt ze zelf. Op de ene muur de dieren uit de 'ongeziene natuur' in de grote stad (2019). Inspiratie was de documentaire De Wilde Stad waarin alle dieren in Amsterdam een hoofdrol spelen. Van de andere muur maakt ze een schilderij van vleermuizen (2025).

Karin leidt me rond in de werkplaats van een intens levende kunstenaar. Ik zie veelgebruikt schildergereedschap en materiaal en her en der staan werkstukken. Het atelier is ook gevuld met voorwerpen – 'artefacten' – van een onderzoekende verzamelaar met een brede culturele belangstelling en een onverzagbare nieuwsgierigheid naar de geschiedenis en antieke beschavingen. Ik mag bladeren door de 'Codex Bierenbroodspot', een lijvig boek dat ze zelf samenstelde en ontwierp: een eigenzinnig biografisch kunstobject.

Op de entresol staat de ezel van Gestel en de bibliotheek op de bovenste verdieping puilt uit van kunstboeken. Karin: "Een paar jaar geleden kwam ik hier dus de door Gerti geverfde Gestels tegen. Er was altijd wel iets anders urgents, maar met enige regelmaat speelde het idee om er iets mee te doen."

Op een dag was het moment daar: ze bracht het werk in kaart en benaderde collega-kunstkeners, gespecialiseerd in deze modernist. Want wat zouden die schetsen, tekeningen en litho's waard zijn, en wat zou de liefhebber daar voor over hebben? Karin vroeg o.a. Gestelexpert Ivo Bouman de collectie te bekijken en informeerde bij het Stads museum of er interesse was. Die was er zeker voor enkele stukken, maar het museum moest op zoek naar geld om ze te kopen. Op de verjaardag van een vriendin ontmoette Karin bestuurslid Cobi Leenheer, die ook bij De Vrienden van Stads museum Woerden zit. Samen met Jaap Breunesse ontstond het idee om met het overige werk van Gestel uit Gerti's verzameling een unieke verkooptentoonstelling in Woerden te organiseren. Bij succes kon het museum met de opbrengst (een deel van) de gewilde stukken aanschaffen. Dat is prachtig gelukt – een opsteker voor iedereen die meewerkte én voor ons Stads museum, dat zijn Gestelcollectie verder kan uitbreiden. Op de volgende pagina het verslag van Frans Lander over de geslaagde verkoopavond.

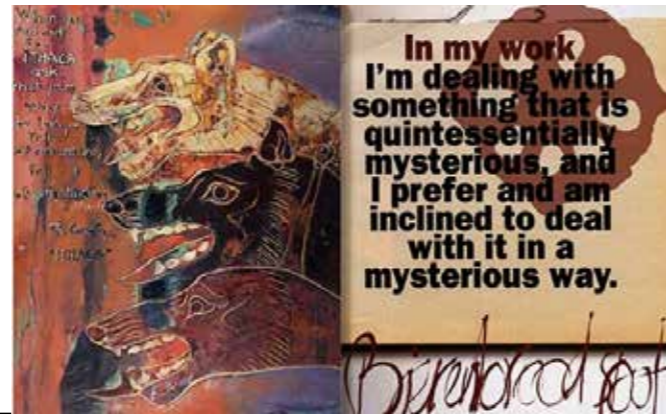
Vleermuizenmuur - speeltuin Lange Leidsedwardsstraat Amsterdam.

Gerti Bierenbroodspot. Uit de video: Bierenbroodspot Lecture | Toscane 2020-2021 | *Incandescent Landscapes*.

Gerti Bierenbroodspot. Uit het kunstboek *Codex Bierenbroodspot*.

KUNST MOET DE WERKELIJKHEID OVERROMPELEN (Françoise Sagan)

DOOR FRANS LANDER

En dat was het: een overrompelende avond vol kunst in het Kasteel van Woerden. Meer dan 100 mensen, voornamelijk Woerdenaren, namen deel aan de bijzondere verkooptentoonstelling van werk van onze grote schilder Leo Gestel op donderdagavond 27 maart 2025. Een succes: zestig werken werden er verkocht. 10 % van de opbrengst werd bestemd voor de aankoop van enkele werken door ons Stads museum. Nadat de aanwezigen een eerste werk van Gestel hadden kunnen kopen, heette Jaap Breunesse, voorzitter van de Vroedschap Woerden anno 2018, mede namens de Vrienden van het Stads museum de bezoekers welkom en bedankte een ieder die aan de organisatie van deze avond had bijgedragen, zoals het Stads museum, de Kunstkring Woerden, het Kasteel van Woerden en in het bijzonder Karin van der Beek, die als medewerkster van Gerti Bierenbroodspot, dit evenement mogelijk heeft gemaakt.

De avond was ook overrompend door het optreden van de zeer veelzijdige kunstenaar Gerti Bierenbroodspot, die een prachtig verhaal hield over haar ervaringen in het huis van Leo Gestel in Blaricum, waar ze als jong meisje vaak te gast was bij haar tante An Overtoom, de vrouw van Leo, die in het begin van de tweede wereldoorlog was overleden. In haar huis in Toscane, zo vertelde Gerti, hangen vier grote doeken van de hand van Gestel: portretten van zijn zusters, van de violist Gootjes en een streng zelfportret.

In de woning van Gestel in Blaricum sliep Gerti, bij haar eerste bezoek, in het ijzeren ledikant van Leo, maar ze mocht onder geen beding onder het bed kijken, hetgeen tegen dovemansoren werd gezegd. Gerti vond er stapels half verkoolde pastels en tekeningen, verpakt in Bergense kranten, stomme getuigenissen van de rampzalige brand van het atelier van Gestel in Bergen NH, waardoor Leo een maagzweer opliep en waaraan hij uiteindelijk in de oorlog overleed.

Leendert Gestel, geboren in Woerden, werd spottend Leo genoemd naar Leonardo da Vinci vanwege zijn tekentalent en werd Gerti's spirituele vader. Hij toog naar Amsterdam waar hij neerstreek in de Jan Steenstraat. Daar ontmoette hij haar mooie tante An Overtoom, die zijn model werd. In het Stedelijk Museum in Amsterdam hangt een prachtig groot doek van haar: liggend naakt. An had drie zussen, ze werden wel het klaverblad van vier genoemd. Twee ervan werden model.

Gerti werd geboren op 9 mei 1940. Haar vader was voor de bevalling aan wal, op het moment dat zijn schip door een bom geheel werd verwoest en waarbij de hele bemanning om komt. In de oorlog en hongerwinter wist tante An het gezin van Gerti steeds eten te sturen. Wanneer Gerti na de oorlog naar Blaricum komt hoort ze pas, dat oom Leo is gestorven. Ze bouwt in de tuin een boomhut en krijgt contact met Caspar Höweler (schrijver van XYZ der Muziek) die haar veel vertelt over oom Leo en een spirituele wereld voor haar opent.

Gerti's Gestels

Kunstwerken van Leo Gestel uit de collectie van Gerti Bierenbroodspot

Verkooptentoonstelling 27 maart 2025 Kasteel Woerden

Gerti beleeft in Blaricum veel avonturen, zoals de ontdekking van de tijdens de oorlog verborgen zilveren en gouden voorwerpen en het bezoek van koningin Wilhelmina, een groot bewonderaar van Gestel. Een door Gerti gemaakte pastel die zij de koningin overhandigt, bevindt zich thans in de collectie van huis ten Bosch. Dit alles wordt zeer levendig en beeldend verteld.

Gestel reisde veel en Gerti heeft hem veel nagereisd. Leo ontwikkelt zijn eigenwijze herkenbare handschrift in Parijs, in Spanje (Mallorca, waar hij zijn prachtige kubistische werken schildert), Italië, Duitsland en het Nederlandse boerenland met zijn koeien en paarden. Leo ontwikkelde zich tot een belangrijke vernieuwer van de Nederlandse schilderkunst, maar was ook een man vol humor en maakte maskers voor de vele feesten met mede kunstenaars. Hij tekende ansichtkaarten vol die hij verstuurde en maakte ook prachtige litho's over de Belgische vluchtelingen in WO I zoals de sombere, mooie en gevoelige Vlucht uit België. In Bergen NH is hij een van de belangrijkste schilders van de zogenaamde Bergense school. Tante An stelde Gerti ook voor aan Charley Toorop, die bij deze groep was betrokken. Als Gerti veel erft na de dood van haar tante moet ze ook weer veel afstaan aan de erven. Wat zij in haar huis in Amsterdam, genaamd De Verffabriek heeft, wordt deze avond te koop aangeboden vooral dank zij de uitmuntende toewijding van de Gestelkenner drs. Karin van der Beek.

Tenslotte krijgt ook Karin van der Beek het woord. Zij wijst erop dat Gerti momenteel bezig is een tweede groot stadschilderij te maken in de Lange Leidsedwardsstraat in Amsterdam, waar ze op een 23 meter hoge steiger werkt. Inmiddels is dit werk in april door de gemeente Amsterdam geopend. Vervolgens heeft ze nog een verrassing: ook het palet van Leo is gevonden; dit palet wordt geschonken aan het Stads museum Woerden voor de Gestelkamer.

De aanwezigen spoedden zich weer naar de Ridderzaal waar nu onbeperkt werk van Gestel kan worden aangekocht. Woerden kan terugzien op een unieke kunstzinnige en overrompelende avond rond zijn grote schilderszoon Leo Gestel.

TEKENINGEN VAN BEROEMDE SCHILDER GESTEL VLIEGEN DE DEUR UIT OOK MUSEUM KRIJGT REEKS BIJZONDERE WERKEN

Uit: Algemeen Dagblad,
regio Woerden,
Door: Harrie van Opstal
29-03-25

Vele tientallen Woerdenaren met een echte Gestel thuis aan de muur. En het Stadsmuseum een reeks bijzondere werken van deze beroemde schilder rijker.

Dat is het resultaat van een verkoopexpositie in Kasteel Woerden. De Vroedschap en de Vrienden, twee donateursclubs die het stadsmuseum steunen, hadden deze manifestatie belegd. Met maar liefst 130 geïnteresseerden en een verkoopopbrengst van zowat 25.000 euro was de belangstelling onder 'gewone Woerdenaren' onverwacht groot, beamen Jaap Breunessse en Jan Hendriks van de Vroedschap. Met nog een bijzondere verrassing: het schilderspalet dat Gestel in zijn laatste levensjaren gebruikte is door zijn nicht Gerti Bierenbroodspot aan het museum geschenken.

De meer dan zeventig tekeningen en prenten lagen jarenlang bij kunstenaar Bierenbroodspot (84) in het atelier in Amsterdam. Zij had de verzameling van An Overtoom, de weduwe van Gestel, geërfd en besloot recent om deze ter verkoop aan te bieden in Woerden.

Leo Gestel (1881-1941) wordt samen met Piet Mondriaan, Jan Sluijters en Kees van Dongen beschouwd als uitvinder van de moderne kunst. Dat de werken beschikbaar kwamen voor Woerdenaren was bijzonder. Meestal kom je een Leo Gestel in een museum tegen.

Extra link Woerdenaren met Gestel

Meer dan driekwart van de werken is verkocht, vertelt Jan Hendriks. „Iedereen was erg blij en enthousiast over wat men had kunnen aanschaffen.” De verkoop moest in twee rondes worden opgesplitst zodat iedereen genoeg kansen had.

Alle kopers komen uit Woerden, bevestigt hij. „Mooi, want zo krijgen Gestel en Woerden een extra link met elkaar. Als er in de toekomst weer eens een Gestel-expositie is, zullen mensen die thuis een werk van hem hebben hangen eerder geneigd zijn naar het museum te komen”, verwacht hij.

Een van de maskers die het Stadsmuseum graag in de collectie wil hebben.

Feesten met vrolijke maskers

Voorafgaand aan de verkoop mocht het Stadsmuseum kunstwerken reserveren voor aankoop. De negen gekozen werken zijn stuk voor stuk belangrijke aanvullingen op de Gestel-collectie, vertelt conservator Stephanie Rompa. De drie vrolijk beschilderde papieren maskers bijvoorbeeld.

„Als kind was Leo al betrokken bij zijn vaders decoratiebedrijf in het maken van decorstukken voor feesten. Hij was een heel sociaal en betrokken mens en organiseerde later in zijn atelier in Amsterdam, de 'Jan Steen-zolder', regelmatig partijtjes. Van dit soort decoratiewerk hadden we nog niets.”

Ook twee zelfportretten zijn een fraaie toevoeging. „Ze geven een mooie indruk van hemzelf. Het zijn geen standaard portretten, dat maakt het extra leuk. Op eentje heeft hij zich op de rug gezien weergegeven, tekenend op een heuvel. Op de andere schets is hij in zijn atelier aan het werk. Maar zijn hoofd heeft hij buiten beeld gehouden. Verder zijn er onder meer twee portretten van vrouwen, een genre waarvan we nog niets hebben.”

'Dichter bij Gestel kan haast niet'

Dé verrassing van de manifestatie was wel dat het schilderspalet dat Gestel in zijn laatste levensjaren gebruikte aan het licht kwam en door Bierenbroodspot aan het museum werd geschenken. „Fantastisch, we zijn haar enorm dankbaar. Dichter bij Gestel kun je haast niet komen”, zegt Rompa.

Het Stadsmuseum mag dan een belangrijke uitbreiding tegemoetzien, er is nog wel werk aan de winkel. Met de publiekverkoop is ongeveer één derde vergaard van het bedrag dat voor de aankoop van de werken nodig is. Breunessse laat weten dat Vrienden en Vroedschap daarover nog gaan praten.

„Wellicht kunnen we nog een duit in het zakje doen.” Maar ook de directie van het Stadsmuseum is wat hem betreft aan zet. „Wellicht heeft het museum zelf budget beschikbaar. En er kan een beroep op de diverse cultuurfondsen worden gedaan.”

Jaap Breunessse laat het palet van Gestel aan fotograaf Rianne van Balvert zien.

WETHOUDER JELMER VIERSTRA OVER DE WAARDE VAN KUNST EN CULTUUR CULTUUR IS INVESTEREN IN MENSELIJK KAPITAAL

Wethouder Jelmer Vierstra opent op 28 juni 2025 de 31e editie van StraatTheaterFestival Woerden. Ik spreek hem de maandag erna naar aanleiding van het beleidskader cultuur 2026-2029. Het is niet alleen een nota, maar ook een pleidooi. De titel luidt 'Sterker door Cultuur' en wordt op 23 mei unaniem aangenomen door de Gemeenteraad. - Foto Hans Pieterse

„Gelukkig is het cliché van 'linkse hobby' inmiddels wel versleten. De meerwaarde van cultuur wordt breed erkend. Zeker als je ziet hoeveel er wordt opgehaald aan externe fondsen, steun van vriendenkringen en bijdragen van ondernemers.”

Sterker door cultuur Het beleidskader cultuur 2026-2029 met de titel 'Sterker door cultuur' van het gemeentebestuur van Woerden is op 23 mei jl. door de gemeenteraad unaniem aangenomen.

Naar aanleiding daarvan spreek ik wethouder Vierstra (cultuur, duurzaamheid, financiën en economie) na het week-end van het 31e(!) StraatTheaterFestival. Zijn betoog: Woerden groeit, en cultuur moet daarin volwaardig meegroeien. Cultuur is geen luxe of bijzaak, maar een structureel onderdeel van een leefbare, aantrekkelijke stad. Als we investeren in bedrijventerreinen, woningen en bereikbaarheid, dan moeten we óók investeren in wat mensen raakt: cultuur. De culturele infrastructuur van Woerden is net zo wezenlijk als de fysieke.”

Cultuur als maatschappelijke meerwaarde „Als er bezuinigd moet worden hoor je nog weleens: 'Cultuur is al zo vaak ontzien, en krijgt ook best veel geld.' En ook al is cultuur geen grote post op de begroting. Uitdrukkingen als 'We moeten op de kleintjes letten' en 'Laten we er nog eens met de stofkam doorheen gaan.' komen dan voorbij.” Tijd om het culturele veld weer eens goed in beeld te brengen. Wat is er nodig? Wat is er mogelijk? En wat is de rol van cultuur in een groeiende stad als Woerden?”

Het college besloot op initiatief van Vierstra de intrinsieke waarde van cultuurbeleving en -beoefening expliciet te benoemen én ook helder te maken hoe de vijf grootste culturele instellingen in Woerden -Het Klooster, de bibliotheek, het Cultuurplatform, KUVVO en het Stadsmuseum- financieel rondkomen.

„Voor veel raadsleden was het een eye-opener om te zien dat het grootste deel van hun inkomsten uit andere bronnen komt: fondsen, vrienden, betrokken ondernemers. De gemeentelijke bijdrage is relatief bescheiden.”

„Niemand zal de waarde van een evenement als het StraatTheaterFestival ontkennen,” stelt Vierstra. „Dat wordt al ruim dertig jaar gedragen door liefhebbers. Dat geldt ook voor de opleidingen en voorstellingen van Het Klooster, de activiteiten van KUVVO, het Stadsmuseum en de bibliotheek. Dankzij de inspanningen van deze organisaties maken jonge kinderen al vroeg kennis met kunstzinnige expressie. Mede daardoor is Woerden de afgelopen twintig jaar een steeds levendiger geworden.”

Groeiende gemeente

Een sterke culturele sector is ook economisch van belang. Uit onderzoek blijkt dat Woerden in vergelijking met andere middelgrote gemeenten, per inwoner relatief weinig uit geeft aan cultuur. Daarentegen is de impact groot. We hebben een hoge 'return on investment'.”

De bouw ten zuiden van het spoor is in volle gang. Woerden stevent af op 60.000 inwoners. Daarmee stijgen vanzelf de kosten van de allernoodzakelijkste welzijnsvoorzieningen. Als volwassen gemeente moeten we ook onze uitgaven aan andere voorzieningen die een grote bijdragen leveren aan ons welbevinden, monitoren: het is logisch als we bij een toename van het aantal inwoners ook daar meer aan uitgeven.

Bij infrastructuur denken we vaak aan wegen en bedrijventerreinen. Maar goed personeel wil ook wonen in een aantrekkelijke stad met goede voorzieningen. Welvaart komt voort uit welzijn.

Koesteren en uitbouwen

„Cultuur is fundamenteel. Het maakt onze stad levendig, menselijk, aantrekkelijk. Bezuinigen blijft een ingewikkelde puzzel. Ik nodig u graag uit om mee te denken over een gemeente die de ambitie heeft om ook op kunst- en cultuurgebied door te groeien.”

Als ondernemer zorgt u onder andere voor werkgelegenheid. U toont maatschappelijke betrokkenheid. Mede dankzij u is Woerden een bedrijvige, welvarende gemeente met waardevolle culturele basisvoorzieningen. Ondernemers zien kansen. Ik nodig u van harte uit om mee te denken over de toekomst van deze voorzieningen vanuit de gedachte dat een fysiek groeiend Woerden ook geestelijk moet blijven bloeien.”

Via www.woerden.nl is het beleidskader 2026-2029 te bekijken.

Sterker door Cultuur

ACTIVITEITEN DEZE ZOMER IN HET STADSMUSEUM

Tot en met 5 oktober 2025. Stadsmuseum Woerden laat de herinnering en transformatie zien van Woerdens nieuwste woonwijk in de tentoonstelling *Defensie-eiland - van werkplaats tot woonwijk*. Deze vertelt het verhaal van het afgesloten militair terrein aan de rand van het centrum dat in twintig jaar tijd werd omgevormd tot een open woonwijk tussen het station en de binnenstad: van 'Het Magazijn' in en bij het Kasteel tot de moderne appartementen aan het water - het eiland weerspiegelt Woerdens geschiedenis én toekomst.

In de hal en de drie zalen op de bovenverdieping ontdekken bezoekers hoe gemeente, architecten en bewoners samen de identiteit van het eiland vorm gaven. Verhalen, maquettes en interviews laten de vele kanten zien van deze ontwikkeling. Een bijzonder muzikaal element is de Stoomfluitserenade, een eerbetoon aan het markante geluid dat decennia lang het ritme van het werk op het eiland bepaalde.

Buiten de muren van het museum: verhalen in de stad

Ook buiten het museum zijn herinneringen aan Defensie-eiland te vinden. Leerlingen van het Minkemacollege gaven zeven persoonlijke verhalen vorm in zogeheten verhalenkistjes. Naast de kistjes in de tentoonstelling zijn er meer kistjes te zien bij de bibliotheek, het Bezoekerscentrum van Duurzaam Woerden in de Voorstraat en drogisterij Stouthart. Zo komt de geschiedenis letterlijk de stad in.

Activiteiten voor jong en oud

Rondom de tentoonstelling is er een veelzijdig programma. Zo zijn er zijn gratis instaprondeelingen, wandelingen over het Defensie-eiland met Gilde Woerden. Voor gezinnen is er een familiespeurtocht (€1,75), waarbij kinderen hun eigen PSU (Persoonlijke Standaard Uitrusting) verzamelen tijdens een tocht over het eiland. Op donderdag 14 augustus is er LEGO-workshop 'Bouwen op een eiland'.

Defensie-eiland - van werkplaats tot woonwijk sluit mooi aan op het thema 'Erfgoed en architectuur' van de Open Monumentendagen 2025. Op 13 en 14 september is het museum

Een van Gestels maskers die het Stadsmuseum graag in de collectie wil hebben.

gratis te bezoeken en er zijn rondleidingen over het Defensie-eiland. Op 20 september is er een fotoworkshop o.l.v. Jos Didden: 'met andere ogen leren kijken naar compositie, licht en perspectief.

Er is een speciaal Defensie-eiland arrangement: rondleiding door het museum, een wandeling met gids over het eiland en een hapje bij Gare Pompidou.

Op 2 september geeft Frank Strohlenberg een lezing in de Vroedschapszaal: 'Wat maakt herbestemming geslaagd?'

MINI EXPOSITIE VREEDENBURGH EN SCHOTEL

In het kabinetje dat grenst aan de Vroedschapszaal is er een intieme expositie met nieuwe aanwinsten van Cornelis Vreedenburgh en zijn vrouw Marie Schotel. Dankzij een schenking zijn drie schetsboeken en een schilderij toegevoegd aan de collectie. Voor het eerst zijn ook werken van Marie te zien. Conservator Stephanie Rompa noemt haar stijl "fijntjes getekend, met oog voor detail en gevoel voor wat ze afbeeldt."

Annemarie Schotel
Portret van een man | detail

Marie Schotel blijft schilderen tijdens haar huwelijk met Cornelis Vreedenburgh. Ze is lid van kunstenaarsvereniging Arti et Amicitiae en krijgt in 1920 de Willink van Collenprijs voor het werk *Een straat in Hattum*. Naar aanleiding van een tentoonstelling in Den Haag schrijft P. Petermeijer aan Cornelis Vreedenburgh: "Ik wist niet dat Mevrouw ook schilderde, (...). Zeer verdienstelijk, wat een licht. (...) Maar, wat een goed schilderijtje."

**ÉN ER WERD OOK ENTHOUSIAST GEKOCHT
CHEQUE VOOR HET STADSMUSEUM**

Er werd met bewondering naar de kunstwerken gekeken, én ook enthousiast gekocht.

De verkooptentoonstelling Gerti's Gestels was niet alleen een sfeervolle en inspirerende belevenis - zoals u in dit zomerbericht kunt lezen - maar heeft bovendien haar doel bereikt: het bijeenbrengen van een mooi bedrag voor het Stadsmuseum Woerden dat de aankoop van een selectie uit Gerti's Gestelcollectie mogelijk maakt.

De feestelijke overhandiging van de cheque willen we niet ongemerkt voorbij laten gaan. In overleg met de Vrienden en de staf van het Stadsmuseum is de datum en het tijdstip geprikt: woensdagmiddag 17 september om 16.00 uur. Komt u ook?

**LEZING DOOR FRANK STROLENBERG: DEFENSIE-EILAND VANUIT VOGELPERSPECTIEF
WAT MAAKT HERONTWIKKELING GESLAAGD? EN VOOR WIE EIGENLIJK?**

April 2025 'Keynote speaker' Frank Strolenberg op het symposium Cultuur en Erfgoed - en de toekomst van de binnenstad.

Ideeën, dromen en ambities van mensen moeten uiteindelijk altijd ergens kristalliseren. Die plek van kristallisatie is vaak een gebouw. Maar ideeën veranderen, dromen vervliegen en ambities worden op andere zaken gericht. Het gebouw achterlatend. Leeg? Welneen, boordevol verhalen en mogelijkheden. Maar het vraagt een andere kijk op een gebouw om het weer tot leven te wekken. Herbestemming dus.

Tot aan de financieel-economisch crisis van 2008 was herbestemming de uitzondering op de regel, inmiddels is het gemeengoed en kan geconstateerd worden dat menige herbestemming een stad niet alleen door de crisis heen geholpen heeft, maar ook gezorgd heeft voor een nieuw, dynamisch profiel van de stad.

Als voormalig projectleider van het Nationaal Programma Herbestemming heeft Frank Strolenberg de afgelopen 25 jaar talloze herbestemmingsprojecten van dichtbij meegemaakt.

Bron: www.frankenvrij.net

VAN HET MUSEUMBESTUUR**Beste associés van 'De Vroedschap'**

We kijken terug op een zeer geslaagde tentoonstelling 'Gestel & de Smet' met hoge bezoekersaantallen en dito waardering. Ook de door de Vroedschap en Vrienden georganiseerde veiling in het kasteel was een groot succes met veel kijkers en kopers, waarvoor ook onze oprechte dank! Het Stadsmuseum houdt daar weer een aantal unieke collectie-items aan over.

Op dit moment loopt de tentoonstelling over het Defensie-eiland. Een tentoonstelling die vanuit verschillende perspectieven de ontwikkeling van dit bijzondere stukje Woerden belicht. Leuk om te vermelden is dat deze tentoonstelling weer een heel ander publiek trekt - vooral uit Woerden - waarvan het voor veel van deze bezoekers een eerste kennismaking met ons museum is.

Vol belangstelling volgen en acteren wij in het gemeentelijke proces rond het beleidskader cultuur 2026 - 2029 en de daarbij behorende begrotingsbesprekingen. Inhoudelijk is dit beleidskader een positieve en samenhangende visie waarin de waarde van cultuur voor de Woerdense gemeenschap uitstekend is verwoord. De vijf betrokken culturele instellingen onderschrijven dit beleidskader van harte.

Op dinsdag 2 september reflecteert Frank Strolenberg op de transformatie van het Defensie-eiland in Woerden - een plek die ooit gesloten was, maar nu midden in de stad ligt. Ooit militair werkterrein, inmiddels een levendige woonwijk.

Strolenberg kijkt met afstand én ervaring naar deze ontwikkeling. In zijn lezing werpt hij vragen op die raken aan de kern van stedelijke herbestemming: Was het verstandig om delen van het oude Magazijn te behouden? Had er juist meer gesloopt moeten worden? Of juist méér bewaard? En wat zegt zo'n project over hoe we als samenleving omgaan met erfgoed, ruimte, herinnering en toekomst?

Frank nodigt u uit om samen terug én vooruit te kijken. Hoe past Woerden in een landelijke beweging van hergebruik? En hoe kunnen we van het verleden leren bij het bouwen aan de stad van morgen?

U bent van harte welkom op 2 september a.s.

Defensie-eiland Woerden. Foto: Peter-Paul Oostveen, 2022.

Bij het schrijven van deze bijdrage is de financiële dekking nog onzeker, maar binnen het gemeentelijk apparaat én de politiek lijkt er draagvlak te zijn voor het scenario dat de huidige culturele ambities op niveau houdt. Enkele andere opmerkelijke punten zijn:

- Naar de mening van de gemeente zijn alle Woerdense culturele instellingen 'strak' georganiseerd, maar wel kwetsbaar. Er is dus geen ruimte om bezuinigingen op te vangen.
- In Woerden wordt door de gemeente ongeveer 27% minder aan cultuur uitgegeven dan in vergelijkbare gemeenten in Nederland.
- Het Stadsmuseum is de laatste jaren in staat gebleken om ruim de helft van de totale inkomsten te genereren uit andere bronnen dan de gemeentelijke subsidie (private fondsen op projectbasis 46%, kaartverkoop 5% en bijdrage van de Vroedschap 3%).

Wij hopen en vertrouwen op een wijze afweging in de gemeenteraad. En weten ons in ieder geval gesteund door onze Vroedschap en onze Vrienden, in raad en daad. Dank daarvoor!

Volkert Batelaan

Bestuursvoorzitter Stichting Stadsmuseum Woerden

IN GESPREK MET FRANS VAN DER KLEIJ, CIVIEL TECHNISCH ONDERNEMER

KUNST GAAT NIET OVER MOOI OF LELIJK MAAR OF HET JE ONTROERT

Civiel technicus, geboren op 7 november 1964. "In Haarlem in een salonwagen tussen de zandhopen. Als gezin reisden wij met het werk van mijn vader mee. Al toen ik anderhalf was zijn we in Oudewater gaan wonen waarik ook ben opgegroeid." Getrouwd met Marieke, 3 kinderen: Thom(30) Britt (28) en Mart (23). "Ik lees nauwelijks boeken. Wel elke dag het FD en het NRC." Film: "Ik was toentertijd onder de indruk van de klassieker 'Out of Africa' Inspirerende persoonlijkheden? Ik hou mij graag verre van 'framen'. Het gaat om goede ideeën. Die worden meestal geleverd door de mensen buiten de spotlights."

"Ik zie mezelf niet meteen als ondernemer. Ik ben een civiel technicus die als kind dolgraag speelde met Lego en nieuwsgierig blijft naar 'natuur en techniek' én geschiedenis. In mijn nieuw gebouwde huis heb ik de constructie in het zicht gelaten. De stalen balken zijn dan wel geschilderd, maar de gegalvaniseerde schroeven en moeren op alle bevestigingspunten zijn ongelakt. Zo zie je meteen hoe kunstig de constructie in elkaar zit."

"Ik las laatst dat *Dinky Toys* en *Meccano* door dezelfde man zijn bedacht." De uitvinder: Engelsman Frank Hornby was boekhouder. In 1907 kreeg hij octrooi op zijn merknaam Meccano. Er is een sterk vermoeden dat de naam een samentrekking is van 'make' and 'know': *om te weten te komen hoe iets werkt moet je het maken* was zijn motto.

Ooit werkte ik bij een heel ambachtelijk bedrijf dat was gespecialiseerd in het buigen van hout. Het stond in Ouderkerk aan de Amstel, in een prachtige omgeving. In de werkplaats met alleen bovenlichten kon niemand naar buiten kijken. De vakmensen die er vaak al jaren werkten leken wel vergroeid met hun machines. Er was wel een kantine, maar die werd niet gebruikt. Mensen aten hun van thuis meegenomen boterhammen op op hun werkplek en leken mij daar in die sobere eenvoud gelukkig in hun werk. Zo'n bijzonder bedrijf. Ontroerend, een levend kunstwerk."

De buitendeur en enkele ramen van het kantoor van Taurus Tunneling - één van zijn technische bedrijven op industrieterrein Honthorst - staan zo ver mogelijk open. Dat is natuurlijk om de binnenwarmte van het afgelopen week-end kwijt te raken, maar ik ervaar het als een uitnodigend gebaar. Door het volle daglicht op dit vroege tijdstip lijkt het later dan het is op deze koele maandagmorgen waarop ik met Frans heb afgesproken.

Terwijl het koffie-apparaat broemt informeert hij hoe het met me gaat. Ik vertel over een opdracht waar ik weer mooie dingen voor me zie en zoals bijna altijd gebeurt als ik met hem in gesprek ga ontstaat er spontaan een ideeën-uitwisseling over uiteenlopende onderwerpen. De scherpe soepele denker met brede belangstelling verrast me voortdurend.

"AI (artificiële intelligentie) is een prachtige uitvinding natuurlijk, een krachtig hulpmiddel. Bij mijn ouders stond de Winkler Prins in de boekenkast. Nu hebben we een super encyclopedie die het voor je opzoekt en ook nog eens netjes opschrijft. En dan?" Frans zet me aan het denken. Hij vervolgt: "Het gaat om de interactie tussen mensen: jij en ik zijn sociale kuddedieren. Terrassen stromen vol op een mooie zomeravond. Kun je dan aan iemand één op één in begrijpelijke woorden uitleggen wat je hebt opgestoken. Kun je in een echt, levend gesprek in het hier en nu, je punt maken. De juiste woorden vinden om aandacht te genereren voor jouw idee? Het gaat om de meesterproef van de gepassioneerde vakmens, om het écht meemaken en maken, daarom ben ik een groot liefhebber van de maakindustrie."

En even later: "Het begin van het eind van een bedrijf is als het doel geld verdienen wordt."

"Heb jij dan niets met commercie Frans, met de bedrijfseconomie?"

"Bedrijfseconomen of beter gezegd bedrijfskundigen zijn belangrijk bij het runnen van de zaak. Zij monitoren de processen, maar je moet blijven oppassen. Het is nooit vanzelfsprekend dat het verdienmodel van gisteren vandaag nog werkt. De gretigheid op geld leidt altijd tot de teloorgang van een bedrijf. Schaarste en een tikje tegenslag doen een beroep op het creatieve vermogen, op de vindingrijkheid van mensen: het dwingt tot innovatie. Het klimaat, de opwarming van de aarde. Je ziet waar die uitdaging toe leidt, hoe het de bedrijvigheid stimuleert.

Veel boeren, hardwerkende mkb-ers, worden flink op de proef gesteld. Stoppen of doorgaan, maar dan wel anders. Hun bedrijven zijn vaak prachtige opstallen op inspirerende plekken. Er komt ruimte voor nieuwe initiatieven, nieuwe bedrijvigheid in het landelijk gebied. Niet iedere boerderij kan een B&B worden of een zorgboerderij. Niet meteen denken of het 'volgens de letter van de wet is toegestaan', maar toetsen of een activiteit overlast of hinder veroorzaakt. Tegennatuurlijk? Hoe natuurlijk is het dat bedrijven nu worden geklusterd op industrieterreinen? We stellen kaders, we bedenken wetten. Belangrijk. Maar de vis in de kom, de vogel in de kooi: dat was niet de bedoeling. Letterlijk en figuurlijk heeft het mkb als belangrijke pijler van onze welvaart, ruimte nodig..."

"Toekomstverwachtingen komen voort uit in het verleden opgedane ervaringen. Hierin is een belangrijke rol voor musea weggelegd. Politiek is het o zo correct om cultuur een warm hart toe te dragen en daaraan wordt dan de vaak een kwantitatieve groeiambitie gekoppeld: liefst ieder jaar meer bezoekers, veel ruimte voor exposities. In mijn idee is de bewaar- en behoudfunctie van kunst- en erfgoed, het depot, zeker zo belangrijk, misschien nog wel belangrijker dan de tentoonstellingsfunctie. Geen populaire uitspraak die ik hier doe, maar feit is wel dat een kleine efficiënte organisatie met een specialistische kerntaak economisch mindere tijden beter doorkomt. Het Stadsmuseum is een juweel, klein maar fijn heeft ook z'n charme."